

Egy tál meleg étel

Az MSZMP volt épülete diszkrétén bújik meg az Acél utca lombos fái mögött. Az úton semmi jelzőtábla: akit korgó gyomra vezet, nem téveszti el az irányt.

– Másfél éve, nyitáskor még csak negyvenen étkeztek itt, azóta folyamatosan emelkedik a létszám – mondja a főköpenyes főnök, **Bata János**. Az egészségügyi gyermekotthon konyhájában akár 150 adagot is főznek, ha kell. Egyébként, valószínű, a mai nap a csúcs: eddig 94-en ettek nálunk egy tál meleg ételt. A Vöröskereszt, a felsővárosi plébánia, a ferences barátok, a Tabán Családsegítő Szolgálat és a gondozási központ osztja a rászorulóknak a jegyeket.

A népjóléti iroda helyettes vezetőjétől, **Csikós Lászlónétól** tudom, hogy a minisztériumi pályázaton nyert 1 millió 700 ezer forintból és ugyanannyi saját tőkével induló népkonyha kialakításakor arra ügyeltek, hogy a környezet szinte sugallja a belépőnek: itt tartani kell a rendet, csendet, tisztaságot.

„Szorongás van bennem”

Az „étteremben” szinte minden asztal foglalt. A közönség? Első pillantásra akár egy külvárosi, negyedosztályú vendéglőé. A fuvalat olykor mosdatlanság, áporodott ruhanemű szagát lebbenti az orrom alá, amely aztán keveredik a sajtos milánói makaróni illatával. Ha valaki ittasan érkezne, távozhatna is rögtön – hideg élelemmel.

Feri bácsi frissen borotváltan, jólfésülten, kissé megviselt öltönyben görnyed tányérje fölé. Megvárom, míg kikaparja az utolsó falatot is, aztán beszédbe elegyedünk. A 67 éves férfi megtörtén, szenvtelenül sorolja élete stációt:

– Özdon, a kohászatban kezdtem, '50-ben kerültem Szegedre. A katonaság után jött a kábelgyár, a húsipar... Hordtam az üzletekbe az árut, cipeltem a negyed marhákat. Nehéz volt. Egyszer elestem, egyik vesém kioperálták: 37 év után rokkantsági nyugdíjra ítélték. Addig volt feleség, család, most a fiam, lányom felém se jön. Pedig mikor a fiam Németországban lakatosnak tanult, küldtem neki a csomagokat. Amióta – 15 éve – elváltam, albérlésben éltem, majd szociális otthonban. Mindenütt megloptak... Másfél éve ott alszom, ahol búvóhelyet találok. Legtöbbször az állomáson...

Benzincsalót fogtak

Nagystílú csalót fogott el a Pest megyei rendőrség. Héja Róbert százhalmobattai vállalkozó alig másfél hónap alatt összesen 240 millió forint értékben vásárolt a MOL Rt. százhalmobattai üzemétől benzint és gázolajat, ám az üzemanyagért nem fizetett. A vizsgálat szerint esetenként három-négy tartálykocsival állt be az elosztótelepre benzint vételezni, s hamisított bélyegzővel igazolta az üzemanyag átvételét. Végül a MOL Rt. feljelentést tett ellene, s Héja Róbertet a rendőrség őrizetbe vette. A bíróság javaslatára most előzetes letartóztatásban várja, hogy a nyomozás milyen részleteket tár fel a meglehetősen szerteágazó ügyben.

■ „Enni vagy nem enni...”

Létminimum alatt – a népkonyhán

Asztaltársnőnk sűrűn bologat, s kezével igyekszik takarítani felrepedt szemöldökét.

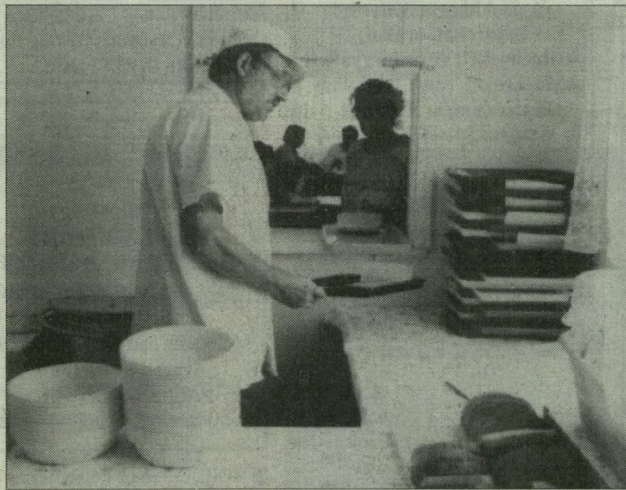
Handabandázó, tetovált karú, hosszú hajú férfi robbantja a már-már meghitt csendet, **Bata János** inti nyugalomra türelmes szóval. Egy bájos arcú, nett fiatalasszony mellé telepszem le, aki négy év körüli, ápolt kisfiát eteti.

– Egy parkolóban dolgoztam, de fölmondtak. Elváltam, egyedül nevelem a gyereket. Őérte mindent megteszek, le nem mondanék róla... Én is intézetben nőttem föl. Szakmunkásképzőt végeztem: varrni tudok, remélem, találok munkát. Tudja, olyan szorongás van bennem, ha ide belépek, de muszáj jönnöm. A gyerek miatt. Hál' Istennek jó étvágya van. Ha valami finomat adnak, mivel nem sok, lemondok arról is a javára. Ha a munkanélküli-segély mellé nevelési segílyt is kapok, és ósztól óvodába adhatom a fiam, könnyebb lesz. Ott háromszor étkezhet. Mert most megesszik egy ültő helyében húsz deka parizert is. S tudja, mi pénz az?

Eresz alatt, lépcsőházban

– Velem is beszélget, aranyoskám? – kiált felém egy térszámajszolásba kezdő férfi. Hangosan beszéljen ám, mert én vagyok a Süket Bányász. Húsz évet dolgoztam a Mátra

A KSH legutóbb kiadott jelentése szerint a létminimum alatt élők száma jelenleg meghaladja a kétfélmilliót. Ez azt jelenti, hogy ennyien élnek havi 10 980 forintból, azaz abból a minimális összegből, amelyen megvehetik a fenntartásukhoz szükséges legalapvetőbb élelmiszereket. Ehhez a legolcsóbb falatokkal megrakott kosárhoz sem fér hozzá azonban mindenki. A fölmérések szerint mintegy 400 ezren tengődnek a hivatalos létminimum 70 százaléknál kisebb jövedelemből, a hajléktalanokról, a nomád életmódot folytatókról pedig egyszerűen nincsenek adatok. Van, akinek a társadalomhoz fűződő egyetlen láncszemet a népkonyha jelenti.

Fotó: Gyenes Kálmán

alján, ahova más csak nyaralni jár. Egy évben vesztettem el apámat, anyámat, fiamat, lányomat, csoda, hogy ide jutottam? – csuklik el a hangja. Lakás? A szüleim házából kitértek. Tegnapi este, amikor jött az eső, a Mars téren az eresz alá húztam egy asztalt, ott aludtam. Én, aki, nézze csak –

dugja az orrom alá a személyijét – kőműves és magasépítő művezető voltam!

Csapzott hajú, nála fiatalabb társa tétova mozdulatokkal szúrja villájára a térszadarabokat. Álmatag tekintete mögött még földereng egy valaha jobb napokat látott ifjú szépsége és értelme. A technikumot vég-

zett, 43 éves férfi raktárosként dolgozott utoljára. Föltehetően az ital miatt elvált, s elhagyta két gyermekét is.

– Apám meghalt, anyám kirúgott.

■ **Munkanélküli-segélyt kap?**

– Nem. Semmit...

■ **Miből él?**

– Kukázok.

■ **Munkát nem keres?**

– Így? Borotvám sincs – néz végig magán.

■ **Hol lakik?**

– Lépcsőházakban, másfél éve. A tarjáni tízemelmetekben. Ha elzavarnak, keresek más helyet. Vagyunk így vagy 2–300-an a városban.

„Azóta is lopok!”

Éjfekete szemű férfi, kopaszra nyírt fejjel, maradék haja hátul farkocsba összefogva. Partnere üde nyári ruhában, ápolt frizurával. Szeretnék, ha meghallgatnám őket is.

János szerint az a csoda, hogy ő egyáltalán itt lehet. A kérdésre, van-e végzettsége, foglalkozása, a 40 éves férfi szinte büszkén vágja a szemembe:

– Börtöntöltelék vagyok. Tudja, valaki kirabolta, aztán fölgújtotta a Tolbuhin sugárúti ABC-t. Hát én voltam a főszereplő. A 10 év 6 hónapból 5 évet elengedtek. Összesen egyébként 19 és fél évet töltöttem börtönben. Ott benn

református istentiszteletekre jártam, presbiterük is voltam, festegettem...

■ **Talán megtért?**

– Egy frászt! Azóta is lopok!

– Képzeld, én is, pedig eddig soha nem tettem – szól közbe az asszonyka –, rákényszerített az élet.

Legfőbb gondjuk az, hogy az áruházi szarkaságért kirott 2000 forintot miből fizetik ki. Minden reményük egy jó fogás. Merthogy kukáznak.

– Sokan lenéznek emiatt. Pedig ha tudnák, mi pénzt dobnak ki egyesek a szemébe. Én például – mutatja a hölgy lenge, fodros ruháját – a kukából öltözöm. Gyönyörű gyerekcipőket találunk, van, hogy ingyen odaadom a rászorulóknak. Ismeri azokat a gyönyörű kocsikulékéket? Tízet találtam, ötöt már eladtunk, a többi lefejem és térelváltónak fölfűzöm. A boltban 3–4 ezret is elkérnek értük. Kell a pénz, mert a beteg bátyámat, akinél lakunk, mi tartjuk el.

– Ha látná azt a lakást! – szól közben János. A kukából összeszedték a kidobott virággyökereket, törzseket, üvegekben kihajtottuk, és most olyan a szobánk, mint egy virágoskert. A jóisten ezáltal adott oxigént nekem az élethez, ezért vagyok kinn már április óta...

Már gyerekes családok is

– Az itt kosztolók egygyede hajléktalan – mondja Bata János. De megfordul itt mindenféle ember: vendégeink közt akad volt elhárító tiszt, egykori osztályvezető és tervezőmérnök, a többséget azonban a válás és főként az alkohol, a betegség juttatta ide. Nem csoda, ha eltűnnek a csaptelepek, lába kél a szappannak, a WC-papírt kénytelenek vagyunk föl váltani újságpapírral. Innen még a moslékot is elvitték, vödörstül. Szóval, ha nem vigyázunk, eltűnik minden, ami mozdítható.

■ **Munkanélküliek megfordulnak itt, kisnyugdíjassal azonban nem találkozom.**

– Sokan rászorulóknak erre az egy tál ételre, de amikor látják, kiknek a társaságában kell elfogyasztaniuk, nem jönnek el többet.

Pedig az önértet előbb-utóbb félre kell tennie annak, aki enni akar. A városi Vöröskereszt titkártól, Korom Istvántól tudom, már egyre több kisgyerekes család is igényli az ingyen kapott ebédjegyeket.

Chikán Ágnes

Műszaki Üzlet

RAMOVILL-SZERDA
JÚLIUS 28-ÁN, CSAK MA
óriási engedménnyel árusítunk
ETA 405 porszívó gépet
~~8400 Ft~~ helyett 7400 Ft
SANYO E 180 videokazetta
~~280 Ft~~ helyett 250 Ft
ANITECH E 180 videokazetta
~~280 Ft~~ helyett 250 Ft
AKAI E 240 videokazetta
~~460 Ft~~ helyett 400 Ft
Ajánlatunk:
Hoover tisztítógép (+porszívó)
26 100 Ft
Hoover automata mosógép
39 900 Ft
Sonalex CD 13 900 Ft
Kétféle hitelvásárlási lehetőség!
Kárpótlási jegyet napi áron
beszámítunk.
Cím: Ramovill Műszaki
Üzlet, Szeged,
Bartók t. 9.
Nyitva:
h-p.: 8–16 óráig,
sz.: 8–12 óráig.

RAMOVILL

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika tanszéke

2 főiskolai tanársegédi állást hirdet meg

1 éves alkalmazási időtartamra, 15 500 Ft alapfizetéssel, egy-két éves gyakorlattal rendelkező, vagy frissen végzett tanárok pályázatát várva. Alapfeltétel, hogy a pályázó egyetemi végzettséggel rendelkezzen.

Az 1 éves munkaszerződés lejártá után hosszabbításra is lehetőség van.

A pályázatnak **1993. augusztus 26-ra**

be kell érkeznie a matematika tanszékre (Szeged, Boldogasszony sgt. 6. 6725) és tartalmaznia kell:

- önéletrajzot

- diplomamásolatot

- és a JGYTF személyzeti irodájában beszerezhető személyi adatlapot.

Az állás **1993. október 1-jétől** tölthető be.

ISMÉT IGAZI VÁSÁR a Botond cipőboltokban!

Tisza cipőbolt – Tisza L. krt. 51.

Cipőház cipőbolt – Tisza L. krt. 36–38.

Kígyó cipőbolt – Kígyó u. 5.

Áraink:

* lányka- és női vászoncipő	150 Ft,
* női papucs, szandál, mokaszin	750 Ft,
* gyermekszandál	230 Ft,
* és még számtalan olcsó áru,	
amíg a készlet tart.	

A Kígyó cipőboltban is vállalunk gyorsjavítást!